

BÓDIS BERTA BRIGITTA

Az élethez való jog. Az élet, mint érték.

(KONZULENS: DR. KRUSZLICZ PÉTER)

A kutatásom célját az adta, hogy manapság a médiában, az újságokban, a különböző internetes portálokon olvashatjuk az élettel, mint értékkel kapcsolatos írományokat. Számos írott anyag jelenik meg. Az élet értékes, és vigyázni, óvni kell, ezt mindenki elfogadta és többnyire egyet is értett vele. A megvalósulásában azonban már megjelennek a különböző és eltérő vélemények, vélekedések, meglátások, nézetek. Kifejezetten nem lehet egy álláspontra támaszkodni vagy kimondottan egy nézetet helyeselni, mert ekkor valamilyen csoportot, etnikumot, nemzetet, vallást kizárunk. Az élet mindenkié, nem adhatunk meg egy olyan kritériumot, ami miatt kiszorulnak személyek az „életből”. Ma is nagy hatással van az emberekre az élet, mint fogalom. Miután mindenkinek mást jelent, máshogy is közelítik meg. Úgy gondolom, hogy először mindenkinek el kellene döntenie, hogy mit ér a saját élete, mit ér mások élete és mennyi az értéke az életnek. Szenvedélyesen védjük az emberi jogokat, az életet, de sajnos előrelépés nem történik. Sokan nem is tudják, hogy létezik ez a dokumentum, amibe belefoglalták, hogy ez nem csak egy aktivista csoport szüleménye, hanem múlttal rendelkező okirat. Történelmi múltja van, méghozzá elég hosszú időre nyúlik vissza. Ennek egy gyors bemutatására törekedtem, amivel alátámasztani kívánom állításaim.

Annak ellenére, hogy mennyit hangoztatják, nem számítanak a vallási, etnikai vagy akár nemzeti különbségek, nem fontos a szociális vagy nemi különbség, még mindig „osztályozzák” az embereket. Mészárlások, családon belüli erőszak, számlákat erőszakkal kiegénylítő egyének. Az emberek elfelejtettek beszélni, kommunikálni. Mindenki felsőbbrendűnek érzi magát, próbál érvényesülni a másik kárára. A legkisebb véleménykülönbségek, vagy nézeteltérések is háborúba torkollanak.

A dolgozatom alapkérdései között tartottam számon, hogy kik és miért kezdték el az életet védeni és jogorvórtatni. Megközelítettem vallási, politikai és jogi szempontból is. Számomra nem volt meglepő, hogy ezen megközelítések között tömördek átfedésre bukkantam.

Több cél is megfogalmazódott bennem miközben belemélyedtem a dolgozatomba. Sajnos rá kellett eszmélnem, hogy legtöbbször az élethez való jog úgy működik itt Magyarországon, mint valami aktivista csoport. Kevés tér áll rendelkezésre és nem kap elég figyelmet, bár talán az utóbbi időkben egyre jobban kerül nyilvánosságra ide tartozó ügy. A világ más országaiban ezen dolgok menete sem egyszerűbb, talán másabb. Az is lehet, hogy miután nem élünk ott- legalábbis én nem élek tartósan külföldön- vagy nem tartózkodunk huzamosabb ideig más államban, ezért kevésbé tudunk információt szolgáltatni. A különböző iratokra, ügyekre, bírósági eljárásokra és dokumentumokra kell támaszkodnunk.

Hevesen védik és harcolnak az élethez való jog mellett, közben tiltják az abortuszt és az eutanáziát. Mindenféleképpen élni kell, hogy utána bármiben meghalassunk. A mindennapok valóságával kellene összeegyeztetni az élet értékét. Lassan az Isten a bankjegyeken látható, felértékelődnek a tárgyak, a profit, a haszon. Hogyan lehetne elérni azt, hogy ne azért ne öljenek emberek, mert büntetik, hanem mert egy olyan erkölcsi morált követ, ami miatt cselekményét rossznak titulálja. Még gyerekcipőben jár ez a téma, mi lenne, ha az életnek valóban önmagunkból fakadó értéke lenne és nem egy irodalmi fikció, egy akta az íróasztal fiókjában vagy néhányak álma. Arra kellene büszkének lennünk, hogy életünk egy napját hasznosan töltöttük el, nem a levegőben lógva. Itt az ideje, hogy az életünket újra megbecsüljük és mélyebb értelmet tulajdonítsunk neki, mint amit jelenleg produkálunk.